Seuraa minua!
Matt. 8:18-22

18. Kun Jeesus näki väkijoukon ympärillään, hän käski lähteä toiselle rannalle.
19. Silloin hänen luokseen tuli eräs kirjanoppinut ja sanoi: "Opettaja, minä seuraan sinua, minne ikinä menet."
20. Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi."
21. Eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: "Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni."
22. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa sinä minua ja anna kuolleiden haudata kuolleensa."

Jeesuksen seuraan

Mitä Jeesuksen seuraaminen merkitsee? Millaiset ehdot Jeesus asettaa seuraajalleen? Mitä seuraajat odottavat Jeesukselta? Mistä kaikesta Jeesuksen seuraajan on luovuttava? Mitä Jeesus antaa seuraajilleen?

Jeesus Kristus jakaa tänäkin päivänä ihmiset kahteen leiriin aivan niin kuin silloin, kun hän vaikutti julkisessa toiminnassaan maan päällä. Hänen vetovoimansa kokosi ja kokoaa hänen ympärilleen ihastuneita ihmisiä, jotka haluavat oppia tuntemaan hänet ja myös niitä, jotka halusivat lähteä kokotoimisesti seuraamaan häntä. Toisaalta Jeesus veti puoleensa myös vastustajia, jotka olivat kateellisia hänen suosiostaan ja myös niitä, jotka suorastaan vihasivat häntä, kun Jeesus paljasti heidän sydämensä pahuuden. Tänäänkin Jeesus kysyy meidän motiivejamme, jos ja kun haluamme oppia häntä tuntemaan tai jopa lähteä hänen seuraansa.

Kutsu

Julkisen toimintansa aikana Jeesus kutsui useita ihmisiä hyvin yksinkertaisin sanoin: ”Seuraa minua!” Yksi näistä oli verokarhu Matteus. Kuultuaan kutsun, hän jätti heti ammattinsa ja heittäytyi kokoaikaisesti Jeesuksen opetuslapseksi seuraamaan häntä julistusmatkoilla ympäri Israelia, aina Jerusalemiin Jeesuksen ristin kuolemaan asti. Mitään ulkoista turvallisuutta Jeesuksen seuraaminen ei näyttänyt takaavan varsinkin, kun jo siinä vaiheessa Jeesukseen ja hänen seuraajiinsa kohdistui hallinnon virkamiesten ja uskonnollisten johtajien vihaa. Toki tavallinen kansa yhä parveili Jeesuksen ympärillä.

Matteuksella ja muilla, jotka lähtivät Jeesuksen seuraan, täytyi olla syynsä siihen. Ennen yhteiselle matkalle lähtöä he olivat oppineet jossain määrin tuntemaan Jeesusta. He olivat nähneet hänen tekojaan, joissa näkyi hänen syvä rakkautensa sairaita, kärsiviä ja syntiensä ahdistamia kohtaan. He olivat kuulleet hänen opetustaan, joka vei sydämen mukanaan läpitunkevalla totuudellisuudellaan ja syvällä jumalallisella arvovallallaan. He olivat nähneet, että Jeesuksella oli avaimet heidän sydämensä tuskaan. Hänen seurassaan he saisivat syntinsä anteeksi ja todellisen merkityksen elämäänsä: Elävän Jumalan tuntemisen.

Seuraamisen ehdot

Jeesus asetti kyllä lähes mahdottomalta kuuluvan vaatimuksen seuraajalleen: *”Yksikään teistä ei voi olla minun opetuslapseni, ellei hän luovu kaikesta, mitä hänellä on."* (Luuk. 14:33) Vaatimus sisältää itsensä kieltämisen, suostumisen ristin kantamiseen eli valmiuden kuolla Jeesuksen kanssa, tien ja suunnan valinnan päätösvallan luovuttamisen kokonaan Jeesukselle. Se merkitsi koko omaisuuten-

sa, kykyjensä ja työnsä luovuttamista Herralle. Paavali kuvasi asiaa ilmaisulle ”Kristuksen orja”, jolla ei ole oikeutta edes omaan elämäänsä. Se merkitsi myös sitä, että mikään toinen ihmissuhde kuten vanhemmat, puoliso, lapset eivät saa ajaa ohi Jeesuksen. Kaikki ihmissuhteetkin oli luovutettava Herralle.

Mitään näistä vaatimuksista ei ole tänäkään päivänä peruutettu. Jos haluat lähteä seuraamaan Jeesusta uskon tiellä, sinun on luovutettava itsesi ja kaiken mitä omistat hänelle, ei vain hänen käyttöönsä vaan myös hänen omaisuudekseen. Sinulle ei jää mitään omaa itsellesi paitsi se, että saat Jeesuksen omaksesi. Vaatimukset eivät ole myöskään mitenkään kohtuuttomia. Moni Jeesuksen aikana luopui Matteuksen tavoin koko omaisuudestaan, antoi sen Herralle. Vaatimukset voi rinnastaa siihen, kun nuori mies tekee avioliittotarjouksen rakastamalleen neidolle, joka asuu toisessa maassa. Jos neito hyväksyy kutsun, se merkitsee kaiken tutun taakseen jättämistä, matkaa aivan uusiin oloihin. Hän ”menettää” kaiken entisen, mutta saa osakseen miehen rakkauden ja yhteisen elämän tämän kanssa.

Jeesus omaksemme

Jeesus vaatii kyllä meitä luopumaan kaikesta, mutta hän antaa meille itsensä, oman rakkautensa. Mikään pois annettu ei merkitse sen rinnalla mitään. Me saamme Jeesuksen omaisuudeksemme, kaiken, mitä hänessä on, hänen rakkautensa ja ikuisen seuransa. Jeesus saa meidän sydämemme ja rakkautemme. Mitään parempaa tai suurempaa ei voi meille tapahtua, kuin pääsy Jeesuksen morsiameksi, hänen seurakuntansa osana ja hänen kaiken omaisuutensa perilliseksi. Jeesuksen kutsu: *”Seuraa minua!”* on pohjimmiltaan käsittämättömän suuri lupaus.

Niin kuin kaikkiin kutsuihin, siihen on myös henkilökohtaisesti vastattava: ”Tässä olen Herra, ota minut. Olen perin pohjaisen syntinen ja paha sydämeltäni, ota se ja anna minulle uusi sydän, koska olet ostanut minutkin synnin orjuudesta vapauteen kärsimisesi, kuolemasi ja ylösnousemuksesi kautta.” Vastaus merkitsee totuuteen ja valoon kääntymistä, synnin tunnustusta, armon anomista ja itsensä jättämistä juuri sellaisenaan Herran armollisiin käsiin. Saamme astua armoliittoon hänen kanssaan. Saamme Pyhän Hengen voimassa kulkea hänen askeleissaan kuuntelemalla hänen ääntään ja ojentamalla elämämme hänen tahtonsa mukaan.

Väärin motiivein seuraan pyrkivät

Aina on ollut ihmisiä, jotka ihastuvat Jeesukseen, hänen rakkaudelliseen olemukseensa, hänen suurenmoiseen opetukseensa, ja haluavat siksi lähteä hänen seuraansa, mutta eivät ole silti valmiit luovuttamaan koko elämäänsä Herralle.

Kun Jeesus näki väkijoukon ympärillään, hän käski lähteä toiselle rannalle. Silloin hänen luokseen tuli eräs kirjanoppinut ja sanoi: "Opettaja, minä seuraan sinua, minne ikinä menet." Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi." (18-20)

Vastauksellaan tälle seuraansa pyrkivälle Jeesus halusi osoittaa, että hänen motiivinsa ei ollut kokonaisvaltainen halu jättäytyä Jeesuksen seuraan ilman ehtoja. Mies kyllä halusi päästä siitä hyvästä, mitä Jeesus hänen elämäänsä olisi antanut, mutta sisällytti siihen ehdon, jota hän ei kuitenkaan lausunut ääneen. Jeesus kuitenkin näki miehen sydämen aivan niin kuin meidänkin kaikki motiivimme. Herra tiesi, että mies edellytti sitä, että Jeesuksen seuraaminen täyttäisi hänen

turvallisuustarpeensa myös ulkoisiin olosuteihin nähden.

Tänäkin päivänä on varsin paljon niitä, jotka esittävät hänelle omat vaatimuksensa ja ovat sitten niiden täyttyessä valmiit tekemään, mitä ikinä Jeesus tahtoo. Jeesus on kyllä luvannut täyttää omiensa todelliset tarpeet ruoan ja vaatetuksen suhteen, mutta hänen seuraamisensa voi merkitä työpaikan menetystä, asunnosta pois siirtymistä ja sosiaalisen aseman menettämistä, kun Herra haluaa viedä omansa niihin tehtäviin, joihin hän haluaa omaansa käyttää. Herra kyllä huolehtii meidän iankaikkisesta turvallisuudestamme, mutta ajallisissa voimme joutua inhimillisesti katsottuna hyvin turvattomiin oloihin häntä seuratessamme. Silti meille on parasta se, mihin hän meidät vie.

Herra puhdistaa motiivejamme

Jeesuksen kaksitoista opetuslasta jättivät työnsä ja taloudellisen turvallisuutensa lähtiessään Jeesuksen seuraan. Mutta evankeliumeja lukiessamme huomaamme, että heillä oli yhä varsin kyseenalaisia motiiveja. He kilpailivat siitä, kuka on heistä suurin. Lisäksi heillä oli Jeesuksen opetuksista ja esimerkistä huolimatta vääriä käsityksiä siitä, millainen Jumalan valtakunta on. He unelmoivat ministerin paikoista ja suuruudesta, jonka saavuttaisivat Jeesuksen perustaessa maallisen valtakunnan. Vasta Jeesuksen ristin kuolema ja hänen ylösnousemuksensa romuttivat heidän väärät motiivinsa. Pyhä Henki lopulta avasi heidät näkemään Jumalan valtakunnan toteutuvan meidän sydäntemme kautta Jumalan, kun ilolla lähdemme noudattamaan Herran tahtoa elämässämme.

Monilla meitäkin, jotka olemme halunneet lähteä seuraamaan Jeesusta, on edelleen vääriä käsityksiä siitä, miten asioiden pitäisi mennä. Herra suuressa armossaan on kyllä ottanut meidät vastaan ja antanut kaikki syntimme anteeksi, mutta hän haluaa myös riisua meidät hänelle asettamistamme vaatimuksista. Se tapahtuu joskus kipeällä tavalla, mutta koituu lopulta meidän parhaaksemme. Meiltä riisutaan vääriä turvaverkkoja, niin että löydämme todellisen turvan vain Herrassa.

Anna kuolleiden haudata kuolleensa

Eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: "Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni." Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa sinä minua ja anna kuolleiden haudata kuolleensa." (21-22)

Kysymys ei ollut hautajaisiin osallistumisesta. Jeesus itsekin osallistui sellaisiin ja pyhitti omalla kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan haudan ruumiimme lepopaikaksi ennen Jeesuksen paluussa tapahtuvaa ruumiin ylösnousemusta.

Isä, jonka Jeesuksen seuraan lähtöä suunnitteleva sanoi ensin hautaavansa, oli ehkä hyvissä voimin vieressä kuuntelemassa, mitä hänen poikansa Jeesukselle sanoi. Idässä tänäkin päivänä on vallitseva ajattelutapa ja käytäntö, että vanhimman pojan velvollisuus on hoitaa vanhempiaan kuolemaan asti. Tämä järjestelmä perustui ja perustuu siihen, että mitään eläkejärjestelmiä ei ole. Isä tekee työtä niin pitkään kuin jaksaa ja sitten poika huolehtii hänestä loppuvuodet odottaen samalla, että hänen omat lapsensa menettelisivät häneen nähden samalla tavalla. Japanilaisessa ajattelutavassa asia menee niin pitkälle, että aikuinen mieskään ei voi tehdä juuri mitään suurempaa ratkaisua vastoin isänsä tahtoa.

Muistan, kun noin 35 -vuotias erään lukio kuvaamataidon opettaja oli tullut uskoon. Noin kuukautta myöhemmin heidän kodissaan oli *hooji*, jossa koko suku kerääntyy kotiin muistamaan jotakuta suvun edesmennyttä jäsentä buddhalaisen kotialttarin ääressä. Jokaisen *hoojiin* kokoontuneen tehtävä on suitsuttaen rukoilla vainajahenkeä. Suitsutus merkitsee sikäläisessä uskonnossa sitä, että ylistetään Buddhaa. Vasta uskoon tullut mies kieltäytyi suitsuttamasta ja rukoilemasta. Myöhemmin kertoi, että hän tuossa tilanteessa ensi kertaa elämässään teki mitään vastoin isänsä tahtoa.

Omaisista huolehtiminen

Vanhempien ja omaisten taloudellisista ja muista tarpeista huolehtiminen on sinänsä aivan raamatullinen asia: *"Jos joku ei pidä huolta omaisistaan, varsinkaan perheväestään, hän on kieltänyt uskon ja on uskotonta pahempi."* (1. Tim. 5:8) Jeesus itse antoi tästä huolehtivasta rakkaudesta esimerkin ristiltä, kun hän pyysi Johannesta huolehtimaan jo ikääntyvästä äidistään Mariasta.

Ongelma oli syvemmällä. Mies olisi halunnut tehdä kompromissin Jeesuksen seuraamisen ja isänsä tahdon noudattamisen välillä. Jeesuksen täytyy hallita meitä kokonaan eikä vain osaksi. Jos Herra on Herra, se tarkoittaa, että kukaan muu kuin Jeesus ei saa viime kädessä määrätä meidän elämämme suuntaa. Kun Jeesus toisaalla toteaa, ettei sellainen, joka ei vihaa omaa elämäänsä, ole hänelle kelvollinen, kysymys menee vielä syvemmälle. Kun Herra kutsuu, hänen seuraamisensa merkitsee usein myös sitä, että omat unelmani elämästäni ja se, mitä olen pitänyt ehdottoman välttämätöntä itselleni, riisutaan meiltä pois. Kaikki on annettava lopulta Herran käsiin.

Jaksomme miehen olisi siis pitänyt lähteä ehdoitta Jeesuksen seuraan. Jeesuksen tahdossa kulkien hänet olisi varmasti viety huolehtimaan oman perheensä tarpeista, mutta ei siksi, että oman isän tahto olisi asetettu Jeesuksen tahdon edelle, vaan nyt isän tahdosta vapautettuna ylösnousseen Kristuksen rakkaustahdosta käsin. Toiminnallisesti asiat saattavat näyttää hyvinkin samanlaisilta, mutta syvimmiltään ero on yön ja päivän. Toisessa on kysymys Jeesuksen synnyttämästä vapaasta rakkaudesta, toisessa ihmisorjuudesta ja sen vaatimasta työstä.

Hengellisen kuoleman keskellä

"Anna kuolleiden haudata kuolleensa" viittaa tietysti myös siihen, että ihminen on luonnollisessa tilassaan hengellisesti kuollut. Hengellisesti kuollut ihminen ei tule sillä eläväksi, että hän yrittää noudattaa sosiaalisen elämän ehkä sinänsä hyödyllisiä käytösmalleja. Hyvä ja sosiaalisesti arvostettu palvelu ei riitä kenellekään antamaan hengellistä ja siis myös iankaikkista elämää. Sellainen elämä löytyy vain Jeesusta seuraamalla. Todellista elämää kukaan ei voi myöskään rakkailleen antaa muuten kuin saamalla sen itse ensin Jeesukselta ja pysymällä Jeesuksen seurassa.

Jeesus ei siis kiellä hengellisesti kuolleita huolehtimasta toisten hengellisesti kuolleitten sosiaalisista tarpeista. *"Anna kuolleiden haudata kuolleensa!"* Kysymys on sosiaalisesti hyväksyttävästä toiminnasta, joka sinänsä ei ole vastustettavaa, mutta sillä ei ole mitään iankaikkisuusmerkitystä. Ihminen tekee kohtalokkaan virheen, jos hän kuvittelee, että yhteiskunnallinen avustustyö, sosiaalihuolto ja muu hyväntekeväisyys, olisi asetettavissa Jeesuksen seuraamisen rinnalle ja evankeliu-

min jakamisen rinnalle. Mikään palvelu ei tuo itsessään elämää. Vain sellaisella palvelulla, jossa ihminen viedään evankeliumin sanalla myös Kristuksen yhteyteen, on iankaikkisuusmerkitystä.

Jeesus tarkoitti siis vastauksellaan suurin piirtein seuraavaa:
"Älä aseta inhimillistä palvelua ja vanhemmista huolehtimista samalle tasolle minun seuraamiseni kanssa. Jäät kuolemaan, jos annat perheesi sitoa itsesi. Lähde minun seuraani, niin löydät sellaisen iankaikkisen elämän, jota voit jakaa myös perheellesi aidon kristillisen rakkauden muodossa, jonka tähtäyspiste ei milloinkaan voi jäädä hautaa edeltävään aikaan vaan etsii aina ihmisen sielun pelastusta, hänen iankaikkista parastaan."

Kukaan ei voi tulla kristityksi ja Jeesuksen seuraajaksi muuten kuin kokonaan. Joko seuraat Jeesusta tai et, ei ole olemassa mitään välimuotoja. Niiden kuvittelu on itsepetosta. Puolinaisuus, yritys elää samaan aikaan uskovana kristittynä seuraten Jeesusta ja suosia tämän maailman ajattelutapaa ja arvoja, on täysin mahdoton yhtälö. Moni sitä aluksi kyllä yrittää, mutta niin tehden ihminen ei löydä iloa Jeesuksen tuntemisessa eikä myöskään maailman tarjoamaa iloa. Jos haluat lähteä seuraamaan Jeesusta, tee se kokonaan, katko sydämestäsi kaikki väärät siteet tähän maailmaan. Silloin löydät ilon Herrassa.

Jeesuksen sana ei siis tarkoita, että meidän tulisi erottautua sukulaisistamme ja omaisistamme, hylätä heidät, vaan sitä, että heidän auttamisekseen elämän tarvitaan ennen kaikkea sitä, että itse seuraamme Jeesusta nöyryyden, totuuden ja rakkauden tiellä. Se taas onnistuu vain eläville, Pyhän Hengen lahjan saaneille uskoville.

Taiwanilaisen naisen todistus kasteen yhteydessä

Rauha, rakkaus ja toivo ovat kolme asiaa, jotka johdattivat minut matkalle kristilliseen elämään. Ennen kuin minusta tuli kristitty, en ymmärtänyt omaa arvoani, ja sydämeni on täynnä vihaa ympäristöäni kohtaan. Olen perinteisestä perheestä Taiwanissa. Suhteeni vanhempiini, paikalliset tavat ja arvot sekä urani nousut ja laskut toivat elämääni paljon kamppailuja ja kysymyksiä.

Jumala on pitänyt minusta huolta ja avannut minulle oven elämäni pahimpana aikana. Vuonna 2020 muutin toisen kerran Shanghain töihin. Kamppailin pettymyksen, yksinäisyyden, katumuksen, vihan ja toivottomuuden kanssa monien elämänmuutosten vuoksi. Ystävien tapahtumassa tapasin ihanan ranskalaisen pariskunnan Shanghain kansainvälisestä kristillisestä kirkosta. Luulen, että se oli Jumalan koputus ovelleni, ja päätin avata sen.

Liittymällä soluryhmään, lukemalla Raamattua ja kuuntelemalla pastorin saarnoja pyrin rakentamaan yhteyttä Herraan. Aiempi elämäni oli täynnä syntejä, jotka vetivät minua alaspäin. Jeesus uhrasi elämänsä syntiemme tähden. Mitä vahvempi yhteyteni Herraan on, sitä selvempi on hänen itsensä uhraava rakkautensa minua kohtaan. Erityisesti silloin, kun olin pulassa pandemian aikana, Jumala antoi minulle rauhan ja toivon tulevaisuutta varten.

Ennen joulua 2021 yksi soluryhmäni sisarista kirjoitti ryhmän jäsenille

postikortteja, joissa oli eri jakeet. Valitsin sattumanvaraisesti yhden kortin - Jeremia 29:11 - *"Sillä minä tiedän suunnitelmat, jotka minulla on teitä varten"*, *sanoo Herra, "suunnitelmat, jotka ovat teille menestykseksi eivätkä vahingoksi, suunnitelmat, jotka antavat teille toivon ja tulevaisuuden."* Sillä hetkellä tiesin, että Jumala jätti minulle selkeän viestin.

Tämä matka on muuttanut minua ja tuonut minulle toivoa, rohkeutta ja rakkautta. Siitä lähtien olen oppinut hyväksymään itseni paremmin, kun ymmärrän, että lahjani ja arvoni ovat Jumalan antamia. Jumalan järjestelyn ja hänen antamiensa voimavarojen avulla voin rohkeasti tavoitella unelmaani, koska tiedän, että hän on aina kanssani, riippumatta siitä, mitä suunnitelmia hän valmistelee minulle, on jotain, mitä hän haluaa minun oppivan elämässä. Jumala on luotettavin, uskomattomin ja merkittävin Seuralaiseni, joka antaa minulle aina rauhaa, rakkautta ja toivoa. Jumala johdatti minut kasteeseen seuraavana askeleena uskonmatkallani. Haluan julkisesti tunnustaa uskoni ja syventää suhdettani Jeesukseen. (2025)

Lähde Jeesusta seuraamaan!

Kun Jeesus kutsuu sanassaan sinua seuraajakseen, vastaa siihen tuomalla valoon kaikki pimeys, joka sydämeesi on kätketty, kaikki väärät motiivit, kaikki puolinaisuus. Tunnusta ne kaikki omina synteinäsi muita syyttelemättä ja itseäsi puolustelematta. Jeesus on Golgatan uhrikuolemallaan maksanut kaikkien syntiesi rangaistusvelan ja antaa kaikki anteeksi jokaiselle, joka tulee hänen luokseen valoon. Saat sydämeesi rauhan ja yhteys elävään Jumalaan syntyy.

Jeesuksen seuraaminen vie sitten sinut askel askeleelta suurempaan valoon ja samalla kasvavan armon omistamiseen. Saat kulkea askel askeleelta Jeesuksen perässä ja olla kuuliainen saamallesi valolle.

Meillä on kuitenkin vaara pysähtyä, kun koemme, että Herra pyytää meitä ottamaan askeleen, joka ei meitä miellytä. Pyydämme jättää sen askeleen väliin ja siirtyä seuraavaan. Mutta niin tehdessämme joudumme pimeyteen. Silloin meidän tulee tehdä parannus ja omistaa uusi armo voidaksemme olla kuuliaisia juuri siinä asiassa, jonka Herra meille osoittaa. Kuuliaisuus hänen sanalleen vie meitä yhä läheisempään suhteeseen Herran kanssa ja saamme maistaa, miten hyvä hän on omiaan kohtaan.

Jos olet poikennut väärään suuntaan, ollut tottelematon Herralle, palaa hänen luokseen, omista uusi puhtaus ja saat uudistettuna jatkaa Herran kanssa. Herra kutsuu: *Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen sisälle hänen luokseen ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani.* (Ilm. 3:20)